

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 23.4.2008
KOM(2008)213 galutinis

2008/0082 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

**iš dalies keičianti Direktyvos 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir
vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose ir Direktyvos 2002/47/EB dėl susitarimų dėl
finansinio įkaito nuostatas dėl susietųjų sistemų ir kredito reikalavimų**

[SEC(2008)491]

[SEC(2008)492]

(pateikta Komisijos)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

1.1. Pasiūlymo pagrindas ir tikslai

Pagrindinis šio pasiūlymo tikslas – suderinti Direktyvą dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose (toliau – ABD) ir Direktyvą dėl susitarimų dėl finansinio įkaito (toliau – FID) su naujausiais rinkų ir reguliavimo pokyčiais. Pirmiausia tai daroma pritaikant ABD apsaugos nuostatas nakties atsiskaitymams ir atsiskaitymams tarp susietųjų sistemų, nes Direktyvoje 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų¹ (toliau – FPRD) ir Europos kliringo ir atsiskaitymų elgesio kodekse (toliau – Kodeksas) numatyta, kad sistemų sąsajos ir sąveikos ateityje dažnės. Taip pat abiejų direktyvų teikiama apsauga pritaikoma naujoms turto rūšims (t. y. kredito reikalavimams, teikiamiems įkaitais centrinių bankų kredito operacijose), siekiant palengvinti jų naudojimą visoje Bendrijoje. Ir, galiausiai, šiuo pasiūlymu siekiama priimti kelis supaprastinimus ir patikslinimus, kurie palengvins FID ir ABD taikymą.

Neseniai prasidėjusi ir tebesitęsianti finansinė sumaištis tapo papildomu argumentu už šį pasiūlymą, nes jame pateikti sprendimai labai padėtų sustiprinti finansų rinkų nepastovumo ir sumaišties valdymo priemones. Pavyzdžiui, priimta suderinta teisinė sistema dėl kredito reikalavimų, kaip įkaitų, naudojimo tarptautiniuose sandoriuose padėtų didinti rinkų likvidumą, kuriam per pastaruosius kelis mėnesius buvo suduotas skaudus smūgis. Be to, siekiant finansų rinkų pastovumo, ypač rinkų sumaišties laikotarpiais, būtina užtikrinti tinkamą atsiskaitymų sistemų veikimą sparčiai besivystančiose rinkose.

1.2. Bendrosios aplinkybės

Pastaraisiais metais finansų rinkose nuolat didėjant įkeitimo operacijų skaičiui, svarbiu ištekliumi tapo naujos turto rūšys, kaip antai bankų paskolos ar „kredito reikalavimai“. 2004 m. rugpjūčio mėn. Europos centrinio banko valdyba nusprendė nuo 2007 m. sausio 1 d. leisti naudoti kredito reikalavimus kaip tinkamą įkaitą Eurosistemos kredito operacijose. Tačiau kai kurios valstybės narės, t. y. Prancūzija, Vokietija, Ispanija, Austrija ir Nyderlandai, dar anksčiau leido įkeisti kredito reikalavimus, nors ir pagal skirtingus teisinius režimus. Siekiant centriniams bankams sudaryti vienodas sąlygas ir skatinti įkaitų naudojimą tarptautinėse operacijose, reikia suderinti atitinkamą teisinę sistemą².

Kita svarbi finansų rinkų tendencija yra didėjantis sistemų sąsajų skaičius. Prognozuojama, kad ši tendencija išliks ir galbūt dar labiau paspartės pradėjus taikyti Kodeksą, centrinės rinkos infrastruktūros paslaugų teikėjų priimtą 2006 m. lapkričio 7 d.³ Šiuo Kodeksu siekiama pagerinti Europos kliringo ir atsiskaitymų

¹ OL L

² Direktyva 2002/47/EB dėl susitarimų dėl finansinio įkaito, OL L 168, 2002 6 27, p. 43, ir Direktyva 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo, OL L 166, 1998 6 11, p. 45.

³ Šis Elgesio kodeksas paskelbtas Europos Komisijos svetainėje http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/docs/code/code_en.pdf.

sistemų veiksmingumą, suteikiant naudotojams ne teorinę, o tikrą galimybę rinktis, įtvirtintą Finansinių priemonių rinkų direktyvos (toliau – FPRD) 34 ir 46 straipsniais. Kodekso IV skyriuje nustatyti bendrieji principai, taip pat Prieinamumo ir sąveikos gairės⁴, infrastruktūros paslaugų teikėjų paskelbtose 2007 m. birželio mėn., nustatytos išsamios taisyklės naudotojams leidžia rinktis paslaugų teikėją; taip palengvinamos sąsajos tarp sistemų, t. y. prieiga prie užsienio rinkų sistemų ir sąveika su jomis. Siekiant užtikrinti, kad šiomis pasikeitusiomis aplinkybėmis būtų toliau siekiama FID tikslų, šiuo pasiūlymu išplečiama FID taikymo sritis, įtraukiant šią naują rinką, kuriai būdingas vis didėjantis sąsajų skaičius.

1.3. Derėjimas su kitomis Europos Sąjungos politikos sritimis ir tikslais

Direktyva dėl atsiskaitymų baigtinumo ir Direktyva dėl susitarimų dėl finansinio įkaito yra dvi pagrindinės Bendrijos priemonės, taikomos finansinių įkaitų, kliringo ir atsiskaitymų srityje. Siūlomi pakeitimai atitinka FPRD nuostatas ir iš dalies konkrečias direktyvų dėl kapitalo reikalavimų 2006/48/EB ir 2006/49/EB⁵ nuostatas dėl mokumo koeficientų. Kai kurios Direktyvos 2001/24/EB⁶ dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo ir Reglamento 1346/2000⁷ dėl bankroto bylų nuostatos taip pat yra susijusios su susitarimais dėl įkaitų.

Tačiau nėra bendros ES lygmens sistemos, taikomos interesams, siejamiems su tarpininko laikomais vertybiniais popieriais. Komisija, pripažindama, kad tai gali kelti teisinę riziką tarptautiniuose sandoriuose, 2005 m. įkūrė Teisinio tikrumo grupę, teikiančią konsultacijas susijusios teisinės sistemos klausimais. Ši grupė iki 2008 m. pabaigos turi parengti galutinę ataskaitą, kuri papildys Susitarimų dėl finansinio įkaito direktyvą ir Atsiskaitymų baigtinumo direktyvą bei šiame pasiūlyme numatytus jų dalinius pakeitimus. Tarptautiniu lygmeniu Tarptautinis privatinės teisės unifikavimo institutas (UNIDROIT) ketina 2008 m. rugsėjo mėn. surengti diplomatų konferenciją, kurioje bus siekiama susitarti dėl tarpininkavimo vertybinių popierių srityje pagrindinių taisyklių. Šio susitarimo projekto nuostatos iš dalies grindžiamos Susitarimų dėl finansinio įkaito direktyva ir Atsiskaitymų baigtinumo direktyva, todėl neturėtų kilti problemų dėl nesuderinamumo.

Be to, su kredito reikalavimais susijusiomis nuostatomis nesiekama riboti vartotojų teisių, visų pirma teisių pagal neseniai suderintą Direktyvą dėl vartojimo kreditų [...]. Šis pasiūlymas taikomas tik kredito reikalavimams, tinkamiems teikti įkaitais centrinių bankų kredito operacijose – ši sritis iš esmės nesusijusi su individualių vartotojų kredito reikalavimais. Pavyzdžiui, pagal Eurosistemoje taikomus tinkamumo kriterijus skolininkai arba garantai turi būti arba viešojo sektoriaus subjektai, arba ne finansinės ar tarptautinės (viršvalstybinės) įstaigos. Be to, visose vidaus operacijose taikoma riba nuo 2012 m. bus 500 000 EUR, tačiau numatoma vartojimo kredito sutartims taikoma viršutinė riba turėtų būti nuo 50 000 iki 100 000 EUR. Siekiant atsižvelgti į tuos kelis atvejus, kai gali būti įtraukti vartojimo kreditų reikalavimai (šiuo metu atrodo, kad bent Eurosistemoje tokių atvejų

⁴ Šios gairės paskelbtos Komisijos svetainėje
http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/docs/code/guideline_en.pdf.

⁵ OL L

⁶ OL L

⁷ OL L

nepasitaiko), pridedama speciali nuostata, kuria viršenybė suteikiama Vartojimo kreditų direktyvai.

2. KONSULTACIJOS SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS

2.1. Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

Remdamasi valstybių narių atsakymais į joms pateikto klausimyno klausimus, Komisija 2005 m. gruodžio 15 d. priėmė Atsiskaitymų baigtinumo direktyvos taikymo ir perkėlimo į nacionalinę teisę vertinimo ataskaitą⁸. Šioje ataskaitoje nustatyta, kad ABD iš esmės yra veiksminga, tačiau taip pat iškelta dešimt su jos taikymu ir perkėlimu į nacionalinę teisę susijusių klausimų, kuriuos reikėtų išsamiau analizuoti. Kai valstybės narės ir Europos centrinis bankas pateikė savo atsiliepimus, Komisija pakvietė pramonę, vartotojus ir kitas suinteresuotąsias šalis pateikti daugiau nuomonių. Iki 2006 m. birželio 30 d. buvo gauti dar septyni atsiliepimai.

Rengti 2006 m. gruodžio 20 d. paskelbtą Atsiskaitymų baigtinumo direktyvos vertinimo ataskaitą⁹, Komisija 2006 m. pradžioje paprašė valstybių narių, Europos centrinio banko ir EEE valstybių atsakyti į klausimyno dėl šios direktyvos įgyvendinimo ir taikymo klausimus. Kitas, mažiau išsamus, klausimynas buvo parengtas privačiam sektoriui. Kartu su valstybių narių ir ECB atsiliepimais Komisija gavo 27 įvairių pagrindinių finansų rinkos dalyvių ir organizacijų tiesioginius atsiliepimus. FID ataskaitoje taip pat buvo padaryta išvada, kad pastaroji direktyva yra veiksminga, ir pasiūlyta išplėsti jos taikymo sritį, į ją įtraukiant kredito reikalavimus. Informacija apie abi direktyvas, susijusias konsultacijas ir ataskaitas skelbiama Vidaus rinkos ir paslaugų generalinio direktorato svetainėje¹⁰.

Vėliau abi ataskaitos buvo nuodugniai aptartos su valstybėmis narėmis ir ECB Europos vertybinių popierių komiteto (ESC) posėdžiuose, su pramone – įvairiose suinteresuotųjų šalių grupėse (pvz., CESAME¹¹). Taip pat pradėjo veikti bendra su ECB ir nacionaliniais centriniais bankais darbo grupė, kurios konkreti užduotis – apsvarstyti su kredito reikalavimais susijusių teisės aktų dalinius pakeitimus.

3. POVEIKIO VERTINIMAS

Siekdama užtikrinti atsiskaitymų sistemų stabilumą ir padidinti teisinį tikrumą, Komisija atliko įvairių kredito reikalavimų, kaip įkaitų, naudojimo palengvinimo būdų poveikio vertinimą¹². Jos nuomone, logiškiausias ir veiksmingiausias būdas pasiekti šių tikslų yra pakeisti šias direktyvas, priimant papildomą jas iš dalies keičiančią direktyvą.

⁸ COM(2005) 657.

⁹ COM(2006) 833.

¹⁰ http://europa.eu.int/comm/internal_market/financial-markets.

¹¹ Kliringo ir atsiskaitymų patariamoji ir priežiūros ekspertų grupė.

¹² Žr. priedą.

4. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

4.1. Teisinis pagrindas

Šio Direktyvos 1998/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo ir Direktyvos 2002/47/EB dėl susitarimų dėl finansinio įkaito dalinio pakeitimo pasiūlymo teisinis pagrindas sutampa su abiejų iš dalies keičiamų direktyvų teisiniu pagrindu – Sutarties 95 straipsniu.

4.2. Subsidiarumo principas

Pagal šį principą teisėkūros veiksmų Bendrijos lygmeniu derėtų imtis tik tada, kai numatytų tikslų vienos valstybės narės negali deramai pasiekti. Atsiskaitymų baigtinumo direktyva akivaizdžiai parodė, kaip svarbu mažinti tokioms sistemoms būdingą sisteminę riziką nustatant bendras taisykles.

Siūlomi FID pakeitimai nepažeidžia valstybių narių sprendimo, ar reikia leisti kredito reikalavimus naudoti kaip įkaitus; šį klausimą valstybės narės sprendžia savarankiškai. Tačiau šiuo pasiūlymu kredito reikalavimams, naudojamiems kaip įkaitai, suteikiama tokio paties lygio apsauga kaip ir kitoms finansinių įkaitų rūšims. Be to, taikant suderintas taisykles kredito reikalavimams, naudojamiems kaip įkaitai, yra lengviau juos naudoti tarptautiniuose sandoriuose.

Todėl šis pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą.

4.3. Proporcingumo principas

Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą, nes jo taikymo sritis neviršija reikiamų pakeitimų, kuriuos priėmus kredito reikalavimus būtų galima naudoti kaip įkaitus tarptautinėse operacijose, galėtų egzistuoti sąsajos tarp sistemų ir būtų galima priimti keletą smulkių supaprastinimo priemonių.

4.4. Supaprastinimas ir patikslinimas

Šiuo pasiūlymu abiem direktyvoms suteikiama naudingų supaprastinimo ir patikslinimo elementų. Pavyzdžiui, šiuo pasiūlymu siekiama palengvinti kredito reikalavimų, kaip įkaitų, naudojimą: ilgą, todėl brangią procedūrą, pagal kurią reikalaujama pagrįsti kiekvieną atskirą kredito reikalavimą, siūloma keisti supaprastinta įrodymo, teikiant įkaitais kredito reikalavimus, procedūra. Taip pat siūloma panaikinti nenaudojamą FID 4 straipsnio 3 punkto nuostatą dėl išlygų ir siekiama iš abiejų direktyvų išbraukti pasenusias nuorodas. Supaprastinus ABD nuostatas, šios direktyvos taikymas bus paprastesnis. Pavyzdžiui, pasiūlyme patikslinama ABD taikymo sritis – 2 straipsnyje aiškiai nurodoma, kad į ją įtraukiamos elektroninių pinigų įstaigos.

4.5. Pasirinkta priemonė

Kadangi priemonės tikslas – iš dalies pakeisti dvi galiojančias direktyvas, siūloma priemonė yra direktyva. Norimą teisinį poveikį įmanoma pasiekti tik šia priemone.

5. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturi poveikio Bendrijos biudžetui, jam nereikia skirti jokių papildomų žmogiškųjų ar administracinių išteklių.

6. PASTABOS DĖL PASIŪLYMO STRAIPSNIŲ

Šis iš dalies keičiančiosios direktyvos pasiūlymas visų pirma susijęs su kredito reikalavimų, kaip įkaitų, tinkamumu. Antra, neskaitant techninio pobūdžio pakeitimų, ja siekiama, kad Atsiskaitymų baigtinumo direktyvos teikiamais pranašumais galėtų pasinaudoti sistemos, nuolat užsiimančios tarptautine veikla.

6.1. 1 straipsnis. Atsiskaitymų baigtinumo direktyvos (ABD) pakeitimai

6.1.1. ABD 1 straipsnis

A punktu žodis „ekiu“ keičiamas žodžiu „eurais“, o c punkte įterpiama nuoroda į Europos centrinį banką, siekiant įtraukti ir jo vykdomas atitinkamas operacijas.

6.1.2. ABD 2 straipsnis

B punkte pateiktos kelios nuorodos į Bendrijos direktyvas, kurios paseno ir buvo pakeistos kitomis direktyvomis. Siūlomi šios dalies pakeitimai yra daugiau redakcinio pobūdžio, bet yra ir du esminiai pakeitimai.

Pirma, paaiškinamas elektroninių pinigų įstaigų vaidmuo. Komisijos vertinime pabrėžiama, kad praeityje skyrėsi valstybių narių požiūriai dėl to, ar elektroninių pinigų įstaigas reikia laikyti kredito įstaigomis. Pakeitus 2 straipsnio b punkte esančią nuorodą į Direktyvą 77/780/EEB nuoroda į Direktyvos 2006/48/EB (suvestinė redakcija, pakeitusi 1977 m. direktyvą) 4 straipsnio 1 dalį, tampa aišku, kad ši direktyva taikoma elektroninių pinigų įstaigoms.

Kodekse numatyti keli būdai, kuriais gali būti susietos sistemos. ABD svarbūs trys iš šių būdų: standartinė prieiga, individualizuota prieiga ir sąveika. ABD netaikoma prieigos būdu susietoms sistemoms (kai viena sistema tampa kitos sistemos dalyve), nes šiuo metu „sistema“ negali būti dalyve. Šis prieigos nepakankamumas kelia problemų, nes ateityje tokios prieigos veikliausiai reikės vis dažniau – ne tik dėl Kodekso, bet ir dėl FPRD. Atitinkamai iš dalies keičiamas f punktas, numatant, kad sistema taip pat gali būti dalyve.

G punktu apibrėžiama „netiesioginio dalyvio“ sąvoka. ABD numatyta, kad valstybės narės, manančios, kad tai yra pagrįsta sisteminės rizikos požiūriu, ABD apsaugos nuostatas gali pritaikyti netiesioginiams dalyviams, t. y. netiesioginį dalyvį laikyti dalyviu. Tačiau ši galimybė taikoma tik toms kredito įstaigoms, kurios dalyvauja mokėjimų sistemose. Kiti subjektai, pvz., pagrindinės sandorio šalys, atsiskaitymų tarpininkai (įskaitant kitos sistemos tarpininką) ar kliringo namai, negali būti laikomi dalyviais. Be to, galimybė netiesioginį dalyvį laikyti dalyviu netaikoma atsiskaitymų sistemoms. Tokia diskriminacija neturi akivaizdaus pagrindo, todėl šiuo pasiūlymu išplečiamas netiesioginio dalyvio apibrėžimas.

H punktas yra paprastas techninio pobūdžio atnaujinimas: nuoroda į Investicinių paslaugų direktyvą keičiama nuoroda į FPRD.

M punkte, siekiant išvengti bet kokio neaiškumo ar taikymo valstybėse narėse skirtumų, pateikiama aiški nuoroda į kredito reikalavimus, kurie gali būti įkeičiami Eurosistemos kredito operacijose taikant „įkaito“ apibrėžimą.

Siekiant suderinti ABD su prognozuojamu sąsajų skaičiaus didėjimu dėl FPRD ir Elgesio kodekso arba su daugiašalėmis mokėjimų sistemomis, pvz., TARGET2, naujame n punkte pateikiamas sąveikaujančios sistemos apibrėžimas, apimantis aplinkybes, kai sistemos (mokėjimų sistemos, vertybinių popierių atsiskaitymų sistemos, kliringo namai ar pagrindinės sandorio šalys) yra susietos sąveikos būdu, siekiant palengvinti sistemų tarpusavio kliringą, atsiskaitymus ir susitarimus dėl vienalaikiškumo principo (angl. *delivery versus payment* – DVP) taikymo.

Naujame o punkte, siekiant patikslinti, kas yra atsakingas už sistemos valdymą, taigi prisiima teisinę atsakomybę už jos veikimą, pateikiamas „sistemos operatoriaus“ apibrėžimas.

6.1.3. *ABD 3 straipsnis*

1 dalis. Priimamu daliniu pakeitimu siekiama panaikinti bet kokią neaiškumą dėl nakties atsiskaitymų paslaugų statuso. Nuo tada, kai buvo priimta ABD, vis daugiau sistemų pradeda taikyti darbo dienas, prasidedančias iškart, kai baigiasi darbo diena pagal T-1. Tokios sistemos teikia nakties atsiskaitymų paslaugas, daugiausia skirtas didmeniniams ir mažmeniniams sandoriams vykdyti. Šiuo metu neaišku, ar ABD teikia visapusišką apsaugą nakties atsiskaitymams, nes ji taikoma tik tiems pervedimo pavedimams, kurie atliekami tą pačią kalendorinę dieną („nemokumo bylos iškėlimo dieną“). Atidžiai skaitant ABD, gali susidaryti įspūdis, kad pervedimo pavedimui, įvedamam į sistemą pagal T-1, apsaugos nuostatos taikomos tik tuo atveju, jei duomenis baigiama apdorojami iki vidurnakčio, tačiau netaikomos, jei duomenys apdorojami po vidurnakčio. Dėl šios priežasties direktyva gali būti netaikoma nemažai daliai pavedimų, todėl siūloma žodį „dieną“ pakeisti nuoroda į „darbo dieną, kaip nustatyta sistemos taisyklėse“.

Be to, siekiant paaiškinti, kas privalo žinoti apie nemokumo bylos iškėlimą (atsiskaitymų tarpininkas, pagrindinė sandorio šalis ar kliringo namai), įterpiama nuoroda į „sistemos operatorių“.

4 dalis (nauja). Siekiant suderinti ABD su sąveikomis, kurių gali atsirasti taikant Kodeksą, šia dalimi siekiama patikslinti įvedimo į sistemą momentą sąveikaujančiose sistemose. Jei nebus visiškai aišku, kurios sistemos taisyklės taikomos, vienos iš sistemų dalyviai ar net pati sistema dėl sąveikos gali „užsikrėsti“ kitos sistemos, su kuria ji sąveikauja, trūkumo sukeltu neigiamu poveikiu. Didėjanti problema yra nepakankamas aiškumas dėl to, kurios sistemos taisyklės taikomos, nes sistemos vis dažniau siekia užmegzti tarpusavio sąveikas (tai skatina FPRD ir Kodeksas).

6.1.4. *ABD 5 straipsnis*

Kalbant apie „pervedimo pavedimo (...) momentą“, siūloma patikslinti, kad, dalyvaujant sąveikaujančioms sistemoms, vienos sistemos taisyklėms dėl atšaukimo momento neturėtų poveikio kitų sistemų, su kuriomis ji sąveikauja, taisyklės.

6.1.5. *ABD 9 straipsnis*

Daugybė sistemų veiklą grindžia įkeitimo mechanizmais, pagal kuriuos dalyviai (dažnai automatizuotai) pateikia įkaitą sistemai arba sukuriamas įkaitų fondas, turintis garantuoti atsiskaitymą nemokumo atveju. Esant sąveikai, dabartinė ABD formuluotė nesuteikia aiškos apsaugos tokiam įkaito pateikimui. Todėl siūloma 1 dalį papildyti nuoroda į sistemą.

Taip pat išbraukiamas žodis „būsimas“, du kartus minimas kalbant apie Europos centrinį banką.

6.1.6. *ABD 10 straipsnis*

Kartu su siūlomais 2 straipsnio o punkto ir 3 straipsnio 1 dalies pakeitimais siūloma, kad valstybės narės, pranešdamos apie sistemas Komisijai, nurodytų sistemos operatorių. Šis reikalavimas būtų taikomas ir esamoms, ir būsimoms sistemoms.

6.2. **2 straipsnis. Susitarimų dėl finansinio įkaito direktyvos (FID) pakeitimai**

6.2.1. *FID 1 straipsnis „Objektas ir taikymo sritis“*

1 dalies 2 pastraipoje pateiktos kelios nuorodos į Bendrijos direktyvas, kurios paseno ir buvo pakeistos kitomis direktyvomis. Siūlomi šios dalies pakeitimai yra iš esmės techninio pobūdžio atnaujinimai.

1 straipsnio 4 dalies a punktas. Pateikiamas finansinis įkaitas turi būti sudarytas iš pinigų arba finansinių priemonių. Įgyvendindamos FID, trys valstybės narės – Čekija, Prancūzija ir Švedija – į turto, kuris gali būti naudojamas kaip įkaitas pagal FID, rūšių sąrašą įtraukė konkrečias gautinų sumų rūšis, pavyzdžiui, kredito arba kitus reikalavimus. Priėmus šią direktyvą, kredito reikalavimai, kurie gali būti naudojami kaip įkaitai centrinio banko kredito operacijose, bus įtraukti kaip trečia visoje Bendrijoje taikoma kategorija.

5 dalis. Joje apibūdintas kitoks pateikimo įrodymo *modus operandi*, kai įkaitais teikiami kredito reikalavimai. Įkaitais teikiant kredito reikalavimus, nepakanka dabartinių įrodymo priemonių, taikomų teikiant įkaitais nematerialiuosius vertybinius popierius arba pinigus. Atsižvelgiant į gana skirtingą taikomą praktiką ir finansų rinkų siekį taikyti paprastas, sklandžiai veikiančias procedūras, turi pakakti įtraukimo į įkaito gavėjui pateikiamą reikalavimų sąrašą, išsamiai nenurodant įkaitais teikiamų kredito reikalavimų naudojimo ar identifikavimo metodų. Šį sąrašą galima pateikti raštu ar teisiškai lygiaverčiu būdu, taip pat elektroninėmis priemonėmis, nes kai kurie nacionaliniai centriniai bankai naudojami elektroniniais sąrašais.

6 dalis. Kitaip nei pinigų ar finansinių priemonių, kredito reikalavimų pakeisti kitais neįmanoma. Todėl įkaito gavėjas, kuris turi naudujimosi įkaitu teisę, negali įkaito davėjui grąžinti lygiavertio įkaito užbaigus sandorį. Todėl reikėtų paaiškinti, kad naudujimosi teisė, apibūdinta 5 straipsnyje, netaikoma kredito reikalavimams.

6.2.2. *FID 2 straipsnis „Apibrėžimai“*

2 straipsnio 1 dalies b punkte „susitarimo dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė“ apibrėžimas papildomas žodžiais „arba visas jo naudojimo teises“, siekiant atskirti pinigų ar finansinių priemonių nuosavybę nuo kredito reikalavimų „naudujimosi teisės“.

2 straipsnio 1 dalies o punktas. Kredito reikalavimo apibrėžimai

Priedamas naujas 2 straipsnio 1 dalies o punktas, kuriame apibrėžiama „kredito reikalavimų“ sąvoka. Pateikiamas platus kredito reikalavimų apibrėžimas, atsižvelgiant į tai, kad kredito reikalavimai įvairiose ES jurisdikcijoje ir rinkose gali turėti skirtingas charakteristikas.

2 straipsnio 2 dalis. Šioje dalyje paaiškinama, jog kredito reikalavimų atveju ne tik patys reikalavimai, bet ir galimybė perimti jų teikiamas įplaukas iki tolesnio pranešimo nepažeidžia galimybės pateikti finansinį įkaitą įkaito gavėjui.

6.2.3. *FID 3 straipsnis „Formos reikalavimai“*

Siekiant veiksmingai naudoti kredito reikalavimus, viena iš kliūčių yra reikalavimas, kad finansinio įkaito sudarymas, galiojimas ar leistinumas kaip įrodymo arba finansinio įkaito pateikimas pagal susitarimą dėl finansinio įkaito būtų priklausomas nuo kokios nors formalios procedūros (pvz., skolininko, kurio kredito reikalavimas pateiktas kaip įkaitas, užregistravimo ar *ex ante* pranešimo apie jį) įvykdymo. Kai kurios valstybės narės (pvz., Suomija, Graikija, Airija, Italija, Liuksemburgas, Nyderlandai ir Slovėnija) reikalauja pateikti *ex ante* pranešimą, kitose (pvz., Austrijoje, Belgijoje, Graikijoje, Ispanijoje ir Slovėnijoje) taikoma registravimo sistema. Kitose valstybėse narėse (pvz., Prancūzijoje, Vokietijoje, Portugalijoje ir Jungtinėje Karalystėje) netaikomas nė vienas iš šių sprendimų.

3 straipsnio 1 dalimi (naujas sakiny) siekiama užtikrinti, kad kredito reikalavimų naudojimo nebūtų galima pripažinti negaliojančiu motyvuojant tuo, kad jis nebuvo užregistruotas ar apie jį nebuvo pranešta skolininkui. Tai nereiškia, kad reikėtų uždrausti registravimą arba pranešimą skolininkui apskritai; šia nuostata siekiama pašalinti riziką, kad, remiantis šiais motyvais, įkaito naudojimas bus pripažintas negaliojančiu. Kai kuriose jurisdikcijose gali būti naudinga palikti registravimo ir pranešimo reikalavimus kitais tikslais, nesusijusiais su sandorio galiojimu (pvz., dėl užginčijimo).

3 straipsnio 3 dalyje sprendžiami du papildomi klausimai, susiję su kredito reikalavimų teikimo įkaitais palengvinimu. Pirmasis klausimas susijęs su galimybe, kad skolininkas pasinaudos įkeisto kredito reikalavimo tarpusavio užskaitos teise. Kai kuriose jurisdikcijose ši galimybė gali pakenkti įkaitų gavėjų pozicijai, nes pats įkaitas gali išnykti, jeigu skolininkas pasinaudoja šia kredito reikalavimo tarpusavio užskaitos teise savo kreditorių ir asmenų, kuriems šie kreditoriai paskyrė, įkeitę ar

kitaip panaudojo kredito reikalavimą kaip įkaitą, atžvilgiu. Todėl nurodoma, kad pageidaujantiems skolininkams turėtų būti suteikta galimybė teisėtai pagal susitarimą atsisakyti tarpusavio reikalavimų užskaitos teisės tokių asmenų atžvilgiu (šis sutikimas turėtų būti viršesnis už bet kokias tam prieštaraujančias nacionalinės teisės nuostatas).

Kitas klausimas susijęs su banko informacijos slaptumu. Kai kuriose jurisdikcijose pirminis kreditą suteikęs bankas, suteikdamas duomenis apie skolininką ir kredito reikalavimą įkaito gavėjui, gali pažeisti banko informacijos slaptumo reikalavimus. Tokiu atveju nė viena sandorio šalis nenorėtų įkaitu teikti kredito reikalavimų arba įkaitų gavėjai negalėtų gauti pakankamai informacijos apie kredito reikalavimą ar skolininką. Ir šiuo atveju skolininkams turėtų būti suteikta galimybė teisėtai atsisakyti teisių dėl susijusios banko informacijos slaptumo kreditoriaus atžvilgiu, kad jų kredito reikalavimą būtų galima panaudoti pagal susitarimą.

Šios nuostatos jokia būdu neturėtų turėti poveikio individualių vartotojų teisėms, numatytoms Vartojimo kreditų direktyvos pasiūlyme. Siekiant apsaugoti vartotojus, šiame pasiūlyme numatyta, kad tuo atveju, kai kreditoriaus teisės perleidžiamos trečiajai šaliai, vartotojas turi teisę pasinaudoti prieš teisių perėmėją bet kokia gynybos, kuria jis galėjo naudotis prieš pirminį kreditorių, priemone, taip pat ir tarpusavio reikalavimų užskaitos teise. Be to, vartotojui pranešama apie teisių perleidimą, išskyrus atvejus, kai kreditorius toliau tvarko kreditą vartotojo atžvilgiu. Pagal šios direktyvos pasiūlymą vartotojas negali atsisakyti jam perduotų teisių. Siekiant išlaikyti šį vartotojų apsaugos lygį, taip pat tais atvejais, kai įkaitais gali būti teikiamos kredito sutartys, minėtos nuostatos negali pažeisti būsimos Vartojimo kreditų direktyvos.

6.2.4. *FID 4 straipsnis „Susitarimo dėl finansinio įkaito vykdymas“*

4 straipsnio 3 dalis, „paėmimas nuosavybėn“. Pagal šią nuostatą kai kurios valstybės narės galėjo įkaito gavėjui neleisti taikyti paėmimo nuosavybėn teisės. Paėmimas nuosavybėn iš esmės reiškia, kad įkaito gavėjas įkaito panaudojimo atveju gali tam tikromis sąlygomis pasilikti tą turtą kaip savo nuosavybę ir jo neparduoti. Tačiau šia galimybe nepasinaudojo nei viena valstybė narė. Taigi visos valstybės narės šiuo metu pripažįsta, kad įkaito gavėjas įkaito panaudojimo atveju gali pasinaudoti paėmimo nuosavybėn teise. Todėl 4 straipsnio 3 dalis yra pasenusi ir, siekiant supaprastinti direktyvą, panaikinama.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

iš dalies keičianti Direktyvos 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose ir Direktyvos 2002/47/EB dėl susitarimų dėl finansinio įkaito nuostatas dėl susietųjų sistemų ir kredito reikalavimų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą¹³,

atsižvelgdami į Europos centrinio banko nuomonę¹⁴,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹⁵,

laikydami 251 straipsnyje nustatytos tvarkos¹⁶,

kadangi:

- (1) 1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose¹⁷ buvo nustatytas režimas, pagal kurį pervedimo pavedimų ir tarpuskaitos baigtinumas, taip pat teisė perimti įkaitą užtikrinami ir vidaus, ir užsienio dalyviams.
- (2) Komisijos ataskaitoje Europos Parlamentui ir Tarybai „Atsiskaitymų baigtinumo direktyvos 98/26/EB vertinimo ataskaita ES-25“¹⁸ buvo padaryta išvada, kad Direktyva 98/26/EB iš esmės yra veiksminga. Joje pabrėžta, kad mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemų srityje jau gali būti vykdomi tam tikri svarbūs pokyčiai, ir padaryta išvada, kad reikėtų patikslinti ir supaprastinti Direktyvą 98/26/EB.
- (3) Tačiau svarbiausias pokytis yra didėjantis sąsajų tarp sistemų skaičius – tuo metu, kai buvo rengiamas Direktyvos 98/26/EB projektas, sistemos veikė beveik be išimties nacionaliniu lygmeniu ir nepriklausomai viena nuo kitos. Šis pokytis yra vienas iš rezultatų, kurių davė 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Tarybos

¹³ OL C [...], [...], p. [...].

¹⁴ OL C [...], [...], p. [...].

¹⁵ OL C [...], [...], p. [...].

¹⁶ OL C [...], [...], p. [...].

¹⁷ OL L 166, 1998 6 11, p. 45.

¹⁸ COM (2005) 657 galutinis, 2006 7 4.

direktyvas 85/611/EEB ir 93/6/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 93/22/EEB¹⁹, ir Europos kliringo ir atsiskaitymų elgesio kodeksas²⁰. Siekiant prisitaikyti prie šių pokyčių, reikėtų patikslinti „sąveikaujančios sistemos“ sampratą ir sistemų operatorių atsakomybę.

- (4) 2002 m. birželio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/47/EB dėl susitarimų dėl finansinio įkaito²¹ buvo sukurta vienoda Bendrijos teisinė sistema dėl finansinio įkaito naudojimo (tarp valstybių) ir taip panaikinta dauguma oficialių reikalavimų, kurie tradiciškai buvo taikomi susitarimams dėl įkaitų.
- (5) Europos centrinio banko Valdančioji taryba nutarė nuo 2007 m. sausio 1 d. įtraukti kredito reikalavimus kaip tinkamą įkaito rūšį Eurosistemos kredito operacijose, ir Europos centrinis bankas, siekdamas kuo labiau padidinti jų ekonominę poveikį, rekomendavo išplėsti Direktyvos 2002/47/EB taikymo sritį. Komisija savo ataskaitoje Europos Parlamentui ir Tarybai „Direktyvos dėl susitarimų dėl finansinio įkaito (2002/47/EB) vertinimo ataskaita“²² aptarė šį klausimą ir pritarė Europos centrinio banko nuomonei. Kredito reikalavimų naudojimas padidins tinkamų teikti įkaitų fondą, o Direktyvos 2002/47/EB teisinių nuostatų suderinimas dar labiau padės kurti vienodas veiklos sąlygas visų valstybių narių kredito įstaigoms. Jeigu kredito reikalavimus būtų dar lengviau naudoti kaip įkaitus, tai būtų naudinga ir klientams (skolininkams), nes įkantai paskatintų konkurenciją ir atsirastų daugiau galimybių pasinaudoti kreditais.
- (6) Siekiant palengvinti kredito reikalavimų naudojimą, svarbu panaikinti arba uždrausti nustatyti bet kokias administracines taisykles, kaip antai pranešimo ir registravimo reikalavimai, dėl kurių įkeisti kredito reikalavimus būtų neįmanoma. Taip pat, siekiant nepakenkti įkaitų gavėjų pozicijai, skolininkams turėtų būti suteikta galimybė teisėtai atsisakyti savo tarpusavio reikalavimų užskaitos teisių kreditorių atžvilgiu. Ta pačia logika reikėtų grįsti ir poreikį suteikti galimybę skolininkui leisti nesilaikyti banko informacijos slaptumo taisyklių, nes kitu atveju įkaito gavėjui gali nepakakti informacijos susijusių kredito reikalavimų vertei tinkamai įvertinti. [Šios nuostatos neprieštarauja Vartojimo kreditų direktyvai [.....].
- (7) Valstybės narės nepasinaudojo joms suteikta galimybe pagal Direktyvos 2002/47/EB 4 straipsnio 3 dalį įkaito gavėjui neleisti taikyti paėmimo nuosavybės teisės. Todėl ši nuostata turėtų būti panaikinta.
- (8) Todėl direktyvas 98/26/EB ir 2002/47/EB reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti,

¹⁹ OL L 149, 2004 10 3, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2007/44/EB (OL L 247, 2007 9 21, p. 1).

²⁰ http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/docs/code/code_en.pdf.

²¹ OL L 168, 2002 6 27, p. 43.

²² COM (2006) 833 galutinis, 2006 12 20.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 98/26/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 98/26/EB iš dalies keičiama taip:

(1) 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) a punkte žodis „ekiu“ keičiamas žodžiu „eurais“.

(b) c punkto antra įtrauka keičiama taip:

„- atliekant operacijas, kurias vykdo valstybių narių centriniai bankai arba Europos centrinis bankas, atlikdami savo, kaip centrinių bankų, funkcijas.“

(2) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) b punkto pirma ir antra įtraukos keičiamos taip:

„- kredito įstaiga, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/48/EB²³ 4 straipsnio 1 punkte, įskaitant tos pačios direktyvos 2 straipsnyje nurodytas įstaigas,

- investicinė firma, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB²⁴, 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, išskyrus tos pačios direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje nurodytas įstaigas, arba“

(b) f punkto žodžiai

„dalyvis“ – tai įstaiga, kita pagrindinė sandorio šalis, atsiskaitymų tarpininkas arba kliringo namai.“

pakeičiami žodžiais:

„dalyvis“ – tai įstaiga, kita pagrindinė sandorio šalis, atsiskaitymų tarpininkas, kliringo namai arba sistema.“

(c) g punktas pakeičiamas taip:

„g) „netiesioginis dalyvis“ – tai įstaiga, kita pagrindinė sandorio šalis, atsiskaitymų tarpininkas, kliringo namai arba sistema, kuriuos su įstaiga, dalyvaujančia sistemoje ir vykdančia pervedimo pavedimus, sieja sutartiniai santykiai, leidžiantys netiesioginiam dalyviui per sistemą perduoti pervedimo pavedimus;“

²³ OL L 177, 2006 6 30, p. 1.

²⁴ OL L 145, 2004 4 30, p. 1.

(d) h punktas pakeičiamas taip:

„h) „vertybiniai popieriai“ – tai visos Direktyvos 2004/39/EB 1 priedo C skirsnyje išvardytos priemonės;“

(e) m punktas pakeičiamas taip:

„m) „įkaitas“ – tai visas pagal įkeitimo (įskaitant pinigus, kurie pateikiami kaip įkeitimo objektas), atpirkimo arba panašią sutartį ar kitaip pateikiamas realizuotinas turtas, įskaitant kredito reikalavimus, tinkamus teikti įkaitais centrinio banko kredito operacijose, skirtas užtikrinti teises ir įsipareigojimus, galinčius atsirasti dėl naudojimosi sistema, arba pateikiamas valstybių narių centriniams bankams ar Europos centriniam bankui;“

(f) pridedami nauji n ir o punktai:

„n) „sąveikaujanti sistema“ – tai sistema, sudaranti susitarimą su viena ar daugiau kitų sistemų, kai tas susitarimas apima ne tik naudojimąsi esama standartine paslauga pasiūla, bet ir bendrų sprendimų priėmimą;

o) „sistemos operatorius“ – tai subjektas, atsakingas už kasdienę sistemos veiklą. Sistemos operatorius taip pat gali veikti kaip atsiskaitymų tarpininkas, pagrindinė sandorio šalis arba kliringo namai.“

(3) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalis keičiama taip:

„1. Pervedimo pavedimų ir tarpuskaitymo vykdymas yra teisiškai užtikrinamas ir privalomas trečiosioms šalims net ir tuo atveju, kai sistemos dalyviui arba sąveikaujančiai sistemai yra iškelta nemokumo byla, jeigu pervedimo pavedimai buvo įvesti į sistemą iki to momento, kai buvo iškelta tokia nemokumo byla, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalyje.

Jeigu išimtiniais atvejais pervedimo pavedimai įvedami į sistemą jau iškelus nemokumo bylą ir yra įvykdomi tą pačią darbo dieną, kaip nustatyta sistemos taisyklėse, kurią tokia byla iškeliama, jų vykdymas yra teisiškai užtikrinamas ir privalomas trečiosioms šalims tik tuo atveju, kai atlikus atsiskaitymą sistemos operatorius gali įrodyti, kad jis nežinojo ir neturėjo žinoti apie tokios bylos iškėlimą.“

(b) pridedama 4 dalis:

„4. Sąveikaujančių sistemų atveju kiekviena sistema nustato savo taisyklės dėl įvedimo į sistemą momento. Sistemos taisyklėms dėl įvedimo momento neturi įtakos jokios kitų sistemų, su kuriomis ji sąveikauja, taisyklės.“

(4) 5 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„Sąveikaujančių sistemų atveju kiekviena sistema nustato savo taisyklės dėl joje taikomo atšaukimo momento. Sistemos taisyklėms dėl atšaukimo momento neturi įtakos jokios kitų sistemų, su kuriomis ji sąveikauja, taisyklės.“

- (5) 9 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Sistemos teisėms arba jos dalyvio teisėms į įkaitą, kuris jam pateiktas dalyvaujant sistemoje, ir valstybių narių centrinių bankų arba Europos centrinio banko teisėms į jiems pateiktus įkaitus neturi įtakos nemokumo bylos, iškeltos įkaitą pateikusiam sistemos dalyviui arba valstybių narių centrinių bankų ar Europos centrinio banko kitai sandorio šaliai. Toks įkaitas gali būti panaudotas šioms teisėms realizuoti.“

- (6) 10 straipsnis keičiamas taip:

„10 straipsnis

Valstybės narės apibrėžia sistemas ir atitinkamų sistemų operatorius, kurie turi būti įtraukti į šios direktyvos taikymo sritį, ir praneša apie juos Komisijai, taip pat informuoja Komisiją apie institucijas, kurias jos yra pasirinkusios pagal 6 straipsnio 2 dalį.

Sistemos operatorius nurodo valstybei narei, kurios teisė yra taikoma, sistemos dalyvius, įskaitant visus galimus netiesioginius dalyvius, taip pat praneša apie bet kokius jų pasikeitimus.“

2 straipsnis

Direktyvos 2002/47/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2002/47/EB iš dalies keičiama taip:

- (1) 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- (a) 2 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) centrinis bankas, Europos centrinis bankas, Tarptautinių atsiskaitymų bankas, daugiašalės plėtros bankas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/48/EB²⁵ VI priedo 1 dalies 4 skirsnyje, Tarptautinis pinigų fondas ir Europos investicijų bankas;“

- (b) 2 dalies c punkto i–iv papunkčiai pakeičiami taip:

„i) kredito įstaiga, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 1 punkte, įskaitant įstaigas, išvardytas tos pačios direktyvos 2 straipsnyje;

(ii) investicijų firma, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB²⁶; 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;

iii) finansų įstaiga, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 5 punkte;

²⁵ OL L 177, 2006 6 30, p. 1.

²⁶ OL L 145, 2004 4 30, p. 1.

iv) draudimo įmonė, kaip apibrėžta Tarybos direktyvos 92/49/EEB²⁷ 1 straipsnio a punkte, bei draudimo įmonė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/83/EB²⁸ 1 straipsnio a punkte;

(c) 4 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) Pateikiamas finansinis įkaitas turi būti sudarytas iš pinigų, finansinių priemonių arba kredito reikalavimų, tinkamų teikti įkaitais centrinio banko kredito operacijose;“

(d) 5 dalyje po antros pastraipos pridedamas šis sakiny:

„Kredito reikalavimų atveju jų įtraukimo į įkaito gavėjui raštu ar teisiškai lygiaverčiu būdu, taip pat elektroninėmis priemonėmis pateikiamą reikalavimų sąrašą pakanka atitinkamų reikalavimų, pateiktų įkaitu, naudojimui ir identifikavimui įrodyti.

(e) Pridedama tokia 6 dalis:

„6. 5 straipsnis netaikomas kredito reikalavimams.“

(2) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) b punktas pakeičiamas taip:

„b) „susitarimas dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė“ reiškia susitarimą, įskaitant atpirkimo sutartis, kuriuo įkaito davėjas visą nuosavybės teisę į finansinį įkaitą arba visas jo naudojimo teises perduoda įkaito gavėjui, siekdamas užtikrinti ar kitaip garantuoti atitinkamų finansinių įsipareigojimų įvykdymą;“

ii) pridedamas o punktas:

„o) „kredito reikalavimai“ reiškia piniginius reikalavimus, keliamus pagal susitarimą, pagal kurį kredito įstaiga, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 1 punkte, įskaitant įstaigas, išvardytas tos pačios direktyvos 2 straipsnyje, suteikia kreditą kaip paskolą.“

(b) 2 dalies antras sakiny keičiamas taip:

„Visos substitucijos teisės ar teisė atsiimti finansinio įkaito perteklių finansinio įkaito davėjo naudai arba – kredito reikalavimų atveju – perimti jų teikiamas įplaukas iki kito pranešimo, nepažeidžia finansinio įkaito, pateikto įkaito gavėjui, kaip numatyta šioje direktyvoje.“

²⁷ OL L 228, 1992 8 11, p. 1.

²⁸ OL L 345, 2002 12 19, p. 1.

(3) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kai kredito reikalavimai pateikiami kaip finansinis įkaitas, valstybės narės nereikalauja, kad susitarimo dėl finansinio įkaito sudarymas, galiojimas ar leistinumas kaip įrodymo arba finansinio įkaito pateikimas pagal susitarimą dėl finansinio įkaito būtų priklausomas nuo kurio nors formalaus veiksmo, kaip antai skolininko, kurio kredito reikalavimas pateiktas kaip įkaitas, užregistravimo ar pranešimo apie jį, įvykdymo.

(b) Pridedama [-os] tokia [-ios] 3 [ir 4] dalis [-ys]:

„3. Valstybės narės užtikrina, kad kredito reikalavimų turintys skolininkai galėtų raštu ar teisiškai lygiaverčiu būdu teisėtai atsisakyti:

i) savo tarpusavio reikalavimų dėl kredito reikalavimo užskaitos su kreditoriais ir su asmenimis, kuriems kreditorius paskyrė, įkeitė ar kitaip panaudojo kredito reikalavimą kaip įkaitą, teisių; ir

ii) savo teisių, atsirandančių dėl banko informacijos slaptumo taisyklių, kurios kitaip neleistų kredito reikalavimą pateikusiam kreditoriui ar ribotų jo galimybes teikti informaciją apie šį kredito reikalavimą arba skolininką, kad šį kredito reikalavimą būtų galima panaudoti kaip įkaitą.“

[4. 1, 2 ir 3 dalys nepažeidžia Vartojimo kreditų direktyvos .../xxx/EB

(4) 4 straipsnio 3 dalis išbraukiama.

3 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip iki 2009 m. spalio 1 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, kurių reikia šiai direktyvai įgyvendinti. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus bei tų nuostatų ir šios direktyvos koreliacijos lentelę.

Valstybės narės šias nuostatas taiko nuo 2010 m. spalio 1 d.

Valstybės narės, tvirtindamos tokias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

4 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas